

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך י"ט - חלק כ'

קונטרס 560

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תוכב"א

(י) מִזְכֵּי לַחֲיִיבֵיָא: אִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשְּׁקוּל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נֶהַג אַחֲרָיו.

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרֵינוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּשַׁעְרֵי קִדְשָׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז')

מִזְכֵּי לַחֲיִיבֵיָא אִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשְּׁקוּל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נֶהַג אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגִּלְגָּל וּבֵית אֵל וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלֵא מִשּׁוּם "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן" וכו'.

הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים: עֹאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַּר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשֵׁיהוֹן דְּחֲיִיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ יַדְעֵי בְּנֵי נְשָׂא, כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמֵי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ כַּד זָכוּ לְהוֹן. הוּוּ אֲזָלוּ אַבְתְּרֵיהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדִּיף בְּתַר חַיִּין.

וּבִסְפֵר הַזֹּהַר רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ח:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגְּדִיל לְסִפֵּר בְּשִׁבְחַ מַצְוָה זֹו וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּף בְּתַר חֲיִיבֵיָא, וְלִמְקַנֵי לִיהַ בְּאֶגְר שְׁלִים, וְדָא אֵיהוּ שְׁבַחַא דִּיסְתַּלְק בֵּיהַ יְקָרָא דִּיקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יַתִּיר מִשְׁבַּחַא אַחֲרָא, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָא יַתִּיר מִכְּלָא וְכוּ', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלֹּאכִי ב) וְרַבִּים הָשִׁיב מַעֲוֹן. וְכְתִיב (מִלֹּאכִי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. אֵיהוּ אִסְתַּלְק בְּתַלַּת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אִסְתַּלְק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחֲרָא. הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתֵּי. עֹאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהַ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְצָ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבֹרָךְ. הוּוּ וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד. זֶרַח בְּחֻשָּׁךְ וְכוּ' כְּדִין מְלָכָא בְּרִיךְ לְהַהוּא דִּיוֹקְנָא, בְּכָל בְּרַכָּאן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאֵיהוּ עֹאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַּר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשֵׁיהוֹן דְּחֲיִיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ידעי בני נשא, כמה תועלתא וזכו (גרמי לצדיקיא) וזכאן בגינייהו פד זכו להון. הוו אזלו אבתרייהו, ונדפי לון כמאן דרדיף בתר חיון. (עד כאן מוריננו הרב חיים ויטאל):

ובאגרת המוסר שבסוף ספר מסלת ישראלים כתב וזה לשונו: לזאת ישים האדם אל לבו לעוררם להתפוננות היראה והמוסר, כי עיני האדם פקוחות על אחרים לדעת ולהכיר חסרונותיהם, וכי נצרכים המה למוסר למרבה. כן יחזיק בכל עז בלמוד המוסרי למען ישוטטו בו רבים ותרבה יראת השם וזכות הרבים תלויה בו, וממילא לאט לאט למוד המוסר ידריכמו בנתיב הצדק והנכוחה, והיא רפואה גשמית וגם רוחנית, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה: כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

מלאכים ששולטים וכוללים הכל.

הנ"ל ראשון, מרובה מזינת, אר"ה, מיכאל, רשום בפרישת הדגל הפרוש למין. מזרח ראשית השמש הולך במשאו באור. שני ממנים תחת ידיו, יפיאל צדקיא"ל. אחד ללמד (לתורה), ואחד ללכת בשוק שהולך.

בשאר"ה לוקחים, לוקחים פמה מרפבות מזינות מצד ימין, והפל אחד. לצד שמאל השמש הולך (לוקח פאחד לצד השמאל. השמש הולך ומאיר ומעטר אותם. אלה ורבות ממנים תחתיו, וכלם ביראה ובאימה, בזיע וברתת. אר"ה מושיט יד ימינו, כונס לכל חילותיו אליו. שלש מאות ושבעים אלה אריות סביב אותו אר"ה, והוא ביניהם באמצע. בשנועה האר"ה הזו, הרקיעים מזדעזעים, וכל התולדות והמרפבות מזדעזעים מיראתו. מאותו קול מתלהט נהר די נור, ויורד באלף וחמש מאות דרגות הגיהנם של מטה. אז מזדעזעים כל רשעי הגיהנם, והאש לוחטת, ועל זה כתוב (עמוס א) אר"ה שאג מי לא יירא.

גועה פעם שניה - שלש מאות ושבעים אלה אריות, כלם גועים. מושיט יד שמאלו - כל בעלי הדין למטה פוחדים ונכפים תחת אותה יד, ואותה יד פושטת עליהם, וכלם תחתיה, כמו שנאמר (בראשית מט) ידך בערף איבך.

ארבע גופים לכל אחד ואחד מאש לבנה. כלם לוחטים. כל פנים של כפתור ופרח בלבן של אותה אש שקועים.

במראה החיות, דאינון ארבע זויין, דגלין פרישן, אר"ה. נש"ר. שו"ר. אד"ם. דכליל פלהו ארבע מלאכין דשליטין וכלילין כל"א.

הנ"ל קדמאה, משריא מזינת, אר"ה. מיכאל, רשים בפרישו דגלא פרישא לימינא. מזרח שירותא דשמשא, אזיל במטלנוי, בנהירו. תרין ממנן תחות ידיה, יופיאל, צדקיא"ל. חד לאורתא (ג"א לאורייתא).

וחד, למיהו בשוקא דאזיל.

כד אלין נטלין, נטלין פמה משריין מזינין, מסטרא דימינא, וכלא חד. לסטרא

שמאלא, שמשא אזיל (ס"א נטל כד חד לסטר שמשא, שמשא אזיל) ונהיר, ומעטר להו. אלה ורבון ממנן תחותיו. וכלהו בדחילו באימתא בזיע ברתת. אר"ה אושיט ידיה ימינא, פניש לכל חילוי לגביה, תלת מאה ושבעין אלה אריותא, סוחרניה דהווא אר"ה, ואיהו בינייהו באמצעיתא.

כד געי האי אר"ה, מזדעזען רקיעין, וכל חזלין ומשריין מזדעזעין, מדחילו דיליה. מהווא קלא, נהר די נור מתלהטא, ונחית באלף וחמש מאה דרגין דגיהנם לתתא, פדין פלהו חייבין דגיהנם מזדעזען, ומלהטן אשא, ועל דא כתיב, (עמוס א) אר"ה שאג מי לא יירא.

געי תננינות, תלת מאה ושבעין אלה אריותא, פלהו געאן. אושיט ידיה שמאלא, כל מאריהון דדינא לתתא דחלין, ואתפפיין תחות הווא ידא. והווא ידא פשיט עלייהו, וכלהו תחותיה. פמה דאת אמר, (בראשית מט) ידך בעורף איבך.

ארבע גרפין לכל חד וחד, מאשא חוורא. פלהו מלהטין. כל אפיין דחזור ושושן כחוורתא דהווא אשא שקיען.

אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל חַד וְחַד לְאַרְבַּע סְטָרִין,
 פְּלֵהוּ נְהִירִין בְּחֻוּרָא דְשִׁמְשָׁא. חַד
 לְסִטְר מְזַרְחָ, נְהִיר בְּחַדּוֹ. וְחַד לְסִטְר מְעַרְבָ,
 (ס"א דא כניש) דְּאַתְּכְנִישׁ נְהוּרִיָּה. וְחַד לְסִטְר צְפוּן,
 חֲשׁוּף בְּלֵא נְהִירוֹ, פְּצֵלֵא דְשִׁמְשָׁא לְגַבֵּי
 שִׁמְשָׁא. צֵלֵא חֲשׁוּף, שִׁמְשָׁא נְהִיר. בְּגִין
 דְּשִׁמְשָׁא וְצֵלֵא, יְמִינָא וּשְׂמֵאלָא, וְאַזְלֵא
 כְּחַדָּא. חֲשׁוּךְ (ס"א חוּשְׁבֹן) דְּאַזְלִין עֲמִיָּה, פֶּל
 אֵינוֹן דְּנִטְלִין זַיְינָא.

וְכֵדָּהּ מִיְמִינָא וּמִשְׂמֵאלָא בְּתַלְתַּת רִישֵׁין. רִישָׁא
 חַדָּא דִּילִיָּה, שְׁבַעֵין וְאַרְבַּע אֶלְף, וְשִׁית
 מְאָה. אֶלִּין אֵינוֹן רִישָׁא חַד. נְפָקִי חֵילֵא
 בְּיְמִינָא, דְּאִיהוּ אָרִים עֲלֵיָּהּ. בַּר פֶּל אֵינוֹן
 מְמַנָּן דְּלַתְפָּא, תַּחֲוֹת אֶלִּין. שְׁלִטוּנִין אֶלִּין עַל
 אֶלִּין, דְּרַגִּין תַּתְּאִין עִם עֲלֵאִין, דְּלִית לֹון
 חֲשַׁבְנָא.

רִישָׁא תְנַיְינָא, דְּאִזִּיל בְּרִישָׁא קְדָמָאָה, חֲשַׁבֵן
 דִּילִיָּה חֲמִשִּׁין וְאַרְבַּע אֶלְף, וְאַרְבַּע
 מְאָה. בַּר פֶּל (דף קנ"ד ע"ב) אֶלִּין מְמַנָּן דְּתַחֲוֹת לְד'
 סְטָרִין, דְּלִית לֹון חֲשַׁבְנָא. רִישָׁא תְלִיתָאָה,
 דְּאִזִּיל בְּתַרְיָיָהּ, חֲמִשִּׁין וְשְׁבַעֵה אֶלְף, וְאַרְבַּע
 מְאָה. פְּגוּוּנָא דְּנִטְלֵל יְמִינָא, הֲכִי נְמִי נְטִיל
 שְׂמֵאלָא, הֲכִי נְמִי מְקַמֵּיָּהּ, הֲכִי נְמִי
 מִבְּתַרְיָיָהּ.

בֵּיוֹן דְּנִטְלֵל הַאי קְדָמָאָה, וְהוּרְד הַמְשַׁפֵּן.
 וְכֵלְהוּ לִיוּאֵי אַמְרֵי שִׁירְתָּא, מְאֵרֵי
 דְּתוּשְׁבַחֹן פְּלֵהוּ מִסְטָרִיָּה. פְּדִין (יחזקאל א) פִּי רוּחַ
 הַחַיָּה בְּאוּפְנַיִם כְּתִיב.

דְּגָלֵא תְנַיְינָא. מִשְׁרֵיָּא מְזַיְינָא, נְשִׁ"ר,
 אוּרִיא"ל, דְּרו"ם. תְּרֵי מְמַנָּן עֲמִיָּה,
 שְׁמֵשִׁיא"ל חֲסֵדִיא"ל. הַאי נְשִׁר סְלִיק, וְכֵל
 מְאֵרִיָּהוּן דְּגַדְפִּין מְקַמֵּיָּהּ. פְּמָה מִשְׁרֵיָּין סְלִקִין

בְּכָל סְטָרִין. פֶּל חַד וְחַד בְּתוּקָפֵא דְשִׁמְשָׁא.

אַרְבַּע פְּנִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 לְאַרְבַּעַה צְדָדִים, כְּלָם מְאִירִים
 בְּלִכְן הַשֶּׁמֶשׁ. אֶחָד לְצַד מְזַרְחָ
 מְאִיר בְּשִׁמְחָה, וְאֶחָד לְצַד מְעַרְבָ,
 (זח בונס) שְׁהַכְנִיס מְאוּרוֹ. וְאֶחָד
 לְצַד צְפוּן, חֲשׁוּף בְּלֵי אוּר, כְּצֵל
 הַשֶּׁמֶשׁ לְגַבֵּי הַשֶּׁמֶשׁ. הַצֵּל חֲשׁוּף,
 הַשֶּׁמֶשׁ מְאִיר. מִשׁוּם שְׁהַשֶּׁמֶשׁ
 וְהַצֵּל - יְמִין וּשְׂמֵאל, וְהוֹלְכִים
 כְּאֶחָד. חֲשׁוּכִים (חֲשׁוּבֹן) שְׁהוֹלְכִים
 עִמוֹ, כָּל אֵלוּ שְׁלוּקָתִים כְּלֵי זֵין.
 וְכֵדָּם מִיְמִין וּמִשְׂמֵאל בְּשִׁלְשָׁה
 רְאשִׁים. רֵאשׁ אֶחָד שְׁלוֹ, שְׁבַעֵים
 וְאַרְבַּעַה אֶלְף וְשֵׁשׁ מְאוּת. אֵלֵּה
 אוּתָם רֵאשׁ אֶחָד. יוֹצְאִים כַּח
 בְּיְמִין שְׁהוּא הָרִים עֲלֵיהֶם, פְּרִט
 לְכָל אוּתָם מְמַנִּים שְׁלַמְטָה, תַּחַת
 אֵלֵּה. שְׁלִטוּנִים אֵלֵּה עַל אֵלֵּה,
 דְּרַגּוֹת תַּחֲתוֹנוֹת עִם עֲלִינוֹת,
 שְׂאִין לְהֶם חֲשַׁבּוֹן.

רֵאשׁ שְׁנֵי, שְׁהוֹלְף בְּרֵאשׁ
 הָרֵאשׁוֹן, חֲשַׁבּוֹנוֹ חֲמִשִּׁים
 וְאַרְבַּעַה אֶלְף וְאַרְבַּע מְאוּת, פְּרִט
 לְכָל הַמְמַנִּים הַלְלוּ שְׁתַּחַת
 לְאַרְבַּעַה צְדָדִים שְׂאִין לְהֶם
 חֲשַׁבּוֹן. רֵאשׁ שְׁלִישִׁי, שְׁהוֹלְף
 אַחֲרֵיהֶם, חֲמִשִּׁים וְשְׁבַעֵה אֶלְף
 וְאַרְבַּע מְאוּת. כְּמוֹ שְׁנוֹטֵל הַיְמִין,
 כְּף גַּם נוֹטֵל הַשְּׂמֵאל. כְּף גַּם
 מְלַפְנֵיָּהֶם, כְּף גַּם מְאַחֲרֵיהֶם.
 בֵּיוֹן שְׁנוּסַע רֵאשׁוֹן - וְהוּרְד
 הַמְשַׁפֵּן. וְכָל הַלּוּיִם אוּמְרִים
 שִׁירָה. בְּעֵלֵי הַתְּשַׁבְּחוֹת כְּלָם
 מְצַדּוֹ. וְאַזְ כְּתוּב, (יחזקאל א) פִּי רוּחַ
 הַחַיָּה בְּאוּפְנַיִם.

דְּגָל שְׁנֵי מְרַבְּבָה מְזַיְינָת, נְשִׁ"ר,
 אוּרִיא"ל, דְּרו"ם. וְשְׁנֵי מְמַנִּים
 עִמוֹ - שְׁמֵשִׁיא"ל, חֲסֵדִיא"ל. נְשִׁר
 זֶה עוֹלָה, וְכָל בְּעֵלֵי הַכְּנָפִים
 מְלַפְנֵיו. פְּמָה מְרַבְּבוֹת עוֹלוֹת
 בְּכָל הַצְּדָדִים, פֶּל אַחַת וְאַחַת
 בְּחֻזְק הַשֶּׁמֶשׁ.

רוח של רוח פנימית יוצאת, ואותה הרוח מגיעה לנשר הנה, ועולים איבריו ומכסים את הגוף, כמו שצאמר (איוב לט) המבינתך יאבר יאבר גץ יפרש כנפיו לתימן. כמו דגמת פעין (דברים לב) כנשר יעיר קנו, נשר גץ זה עם יונה, עם גץ, וכל בעלי הכנפים כלם מצפצפין ושמחים. אחד מצד (עמוד אחד) לפניו עולה ממוטה למעלה. כמה צפרים יורדות ועולות, מצפצפות ושמחות, הולכות ומשוטטות.

בשנוסע, מושיט כנף ימין, כונס לכל חיליו, שלש מאות וחמשים אלף בעלי כנפים בשני גופים, נש"ר ואר"ה כאחד. מרים קול, כל האחרים עולים ויורדים, מצפצפים מצדם מכמה דרגות.

שרשה ראשים הם כאחד במחנות אלו, וכלם בחשבון אחד. וחשבון הראשים הללו - ראש אחד, ארבעים וששה אלף וחמש מאות. ראש שני, חמשים ותשעה אלף ושלש מאות. ראש שלישי, ארבעים וחמשה אלף ושש מאות וחמשים.

משני צדדים אלו יוצאים שני כרוזים שהולכים לפני כל המחנות, כששני אלה מכריזים: כל החילות וכל המחנות, חיות קטנות עם גדולות, כלם מתכנסים. מי ראה נסיעת כל הרקיעים, כלם נוסעים במשא במחנות לפני אותו משכן.

בשעה שאחד מהם, אותו שבא מצד אר"ה, פושט קול כדי שלא יזדעזעו כל אותם קולות, אז מתכנסות כל אותן מחנות. בשעה שאחד קורא, נשבר הקול ולא פושט, כל אותן המחנות של הנשר הנה, כלן מתכנסות לנסע במסעם. כנגד אלו שתי חצוצרות פסף, כגון זה הפל למטה. בא

רוחא דרוחא פנימאה נפיק, וההוא רוחא מטי להאי נשר, וסליק אברוי ומכסויי לגופא. כמה דאת אמר, (איוב לט) המבינתך יאבר גץ יפרוש כנפיו לתימן. כגוונא כדוגמא כעין כנשר יעיר קנו האי נשר גץ בהדיה יונה, בהדיה גץ, וכל מארי דגדפין פלהו מצפצפן וחדאן. חד מסטרא (ס"א חד סמכא) קמיה, סליק מתתא לעילא. כמה ציפרין נחתין ועאלין, מצפצפן וחדאן, אזלין ושאיין.

כד נטיל, אושיט גדפא ימינא, פניש לכל חילוי, תלת מאה וחמשין אלף מארי דגדפין, בתרי גופי, נש"ר ואר"ה כחדא. ארים קלא, פלהו אחרנין סלקין ונחתין, מצפצפן מסטרייהו, מכמה דרגין.

תלת רישין אינון פחדא, במשריין אלין. וכלהו פחד חשבן. וחושבן דאלין רישין, רישא חדא, ארבעין ושית אלף וחמש מאה. רישא תנינא חמשין ותשע אלף ותלת מאה. רישא תליתאה, ארבעין וחמש אלפין, ושית מאה וחמשין.

מארין תרי סטריין, נפיק תרין כרוזי, דאזלי מקמי כלהו משריין. כד אלין תרי מכריזי, כל חילין, וכל משריין, חיוון זעירין עם רברבן, פלהו מתכנשי. מאן חמי נטילא דכלהו רקיעין, פולהו נטלין במטולא במשריין, לקמיה דההוא משכנא.

בשעתא דחד מנייהו, ההוא דאתי מסטרא דאר"ה, פשיט קלא, בגין דלא יזדעזעון כל אינון קלין. כדין מתכנשין כל אינון משריין. בשעתא דאחרא קרי, מתבר קלא ולא פשיט, כל אינון משריין דהאי נשר, פלהו מתכנשו לנטלא במטלנייהו. לקביל אינון, שתי חצוצרות פסף, כגוונא דא כלא

ראה, כשאלה נוסעים, מה כתוב?
(יחזקאל א) ובלקת החיות ילכו
האופנים אצלם, אותם
שמתכנסים אליהם, כמו שהראש
מסתכל, כך גם כלם.

הנר שלישי, שור, גבריאל, צפון.
שני ממנים עמו, קפציאל ל
חזקיא ל. השור הזה מצד
שמאל. קרניו עולות בין שתי
עיניו. רוגו בהסתכלות, עינים
לוהטות כאש של נור דולק. נוגח
ורופס ברגליו ולא חס.

כשנועה השור הזה, יוצאים
מנקב תהום רבה כמה חבורות
מכים (מחבלים), כלם גועים
ומשוטטים לפניו, והחמת והתיק
שבו של כל עונות תלויים לפניו,
שהרי כל עברות העולם פתובים
בספר ועולים.

שבעה נהרות אש שופעים לפניו.
כשצמא הולך לאותו נהר דינור,
ושואב אותו בגמיעה אחת.
ואותו נהר מתמלא כבתולה ולא
נהיה אכזב. כל אותם חילות
שואבים אש אוכלת אש.
ואלמלא שמצד ארצה יוצא נהר
אחד של מים שמכבים את
הגחלים שלהם, לא יוכל העולם
לסבל.

חשך השמש שם נמצא, לא נמצא
אור. כמה חילות של שומרי חק
הולכים ומשוטטים בחשך,
ואותו נהר שדולק בצד הזה, אש
שחרה חשוכה. ואם תאמר שאין
אש לבנה, אש שחרה, אש
אדמה, אש של שני גונים - אל
תאמר, שהרי ודאי כך זה! ועם
כל זה למעלה למעלה כך נמצא,
ומשם שופע לתחתונים הללו.

שנינו, התורה כמה נמצאת? אש
לבנה, ואש שחרה על גבי לבנה.
בשני סוגי אש נמצאת התורה.
בא ראה, האש אחת היא,
ומתחלקת לארבעה. המים אחד

לתתא. תא חזי, פד אלין נטלין מה כתיב,
(יחזקאל א) ובלקת החיות ילכו האופנים אצלם,
אינון דמתכנשו לגבייהו, כגוונא דרישא
אסתבל, הכי נמי כלהו.

הגלא תליתאה. שור. גבריאל. צפון. תרין
ממן עמיה, קפציאל ל חזקיא ל. האי
שור מסטרא דשמאלא. קרניו סלקין בין תרין
עיניו. רגזו באסתכלותא, עיניו מלהטן פאשא
דנור דליק. נגח ורפסא ברגליו ולא חייס.

כד געי האי שור, נפקין מנוקבא דתהומא
רבא, כמה חבילי שריקין (ס"א טריקין), כלהו
געאן ושטאן קמיה, וחימתא, ואחמתא דכל
חובין תליא קמיה, דהא כל חובי עלמא,
כלהו בספרא סליקין וכתביבין.

שבעה נהרי דאשא נגדין קמיה, פד צחי אזיל
לגבי ההוא נהר דינור, ושאיב ליה
בגמיעא חדא. וההוא נהר אתמלי
כדבקדמיתא, ולא כדיב. כל אינון חיילין,
שאבין אשא אכלא אשא. ואלמלא דמסטרא
דארצה, נפיק חד נהרא דמייא, דמכבין
גחלתיהו, לא יכיל עלמא למסבל.

חשוכא דשמשא תמן אשתכח, לא אשתכח
נהירו. כמה גרדיני נמוסין אזלין
ושטאן בחשוכא וההוא נהר דדליק בסטרא
דא, נורא אוכמא חשוף. ואי תימא, דלא אית
אשא חוורא, אשא אוכמא, אשא סומקא,
אשא דתרי גווני. לא תימא, דהא ודאי הכי
הוא, ועם כל דא לעילא לעילא הכי אשתכח,
ומתמן נגיד לאלין תתאי.

תנינן אורייתא כמה אשתכחת. אשא חוורא,
ואשא אוכמא על גבי אשא חוורא. בתרי
אשי אשתכחת אורייתא. תא חזי, אשא חדא
היא, והאי אתפליג לארבעה. מיא חדא (ד)

קנ"ה ע"א) איהו, והאי אתפליג לארבע. ויהא
הדא איהו, והאי אתפליג לארבע.

תלת רישין אשתכחו (כ"א אתחברו) במשריין אלין.
חשבון דלהון, רישא הדא שתין ותרי
אלף ושבע מאה. רישא תוניא, ארבעין וחד
אלף וחמש מאה. רישא תליתאה, תלת
וחמשים אלף וארבע מאה. בר כל אינון דרגין
אתרנין דאתפרשן בסטריהו, ולית לון
חשבנא. פלהו דרגין על דרגין. בר כמה גרדיני
נמוסין דאינון לתתא, חציפין ככלבא, נשכין
כחמרא, ווי מאן דאשתכח גבייהו, ודינא
דלהון בסטרא רביעאה.

הגלא רביעאה, אד"ם רפאל"ל. מערב. בהדיה
אסוותא. בסטרא דאדם אתפליל דינא
עלאה עליה אתסי. האי (כ"א חד) אחיד בקרנו
דשור, פד מיבעי לאעלא לון לתהומא רפא.
וכפית לון, דלא יוקיד עלמא. בתר דא שריא
קול דממה דקה דינא. (כ"א הכא) מלה בחשאי,
לא משתמע מלה דהברה כלל.

בסטרא דא, שריא מאן דשריא, סליק מאן
דסליק, שמשא אתכניש לאנהרא
להאי אתר. בגין כף ותקעתם תרועה, בסטר
דרום. אכל הכא, לאו האי ולאוי האי. אמאי
תרועה. לאכפייא סטר צפון, ובגין כף סטר
צפון לאחורא.

הא חזי, שתי חצוצרות, בגין דאינון מסטרי
תרי דקאמרי, ממזרח ומדרום. אינהו
זמינין לתברא דינין, ולאכפייא לון. ועל דא
אינון מכסף. ובגין כף ובזים שמחתכם
ובמועדיכם וגו', ותקעתם בחצוצרות, סתם,
בין לעילא בין לתתא. זכאין אינון ישראל,
דקודשא בריה הוא בעי ביקריהון, ויהיב לון
חולקא עלאה על כל שאר עמין. וקודשא

הם, ומתחלקים לארבעה. הרוח
אחת היא, ומתחלקת לארבעה.
שרשה ראשים נמצאים (מתחברים)
במרפכות אלו. חשבונם - ראש
אחד, ששים ושנים אלף ושבע
מאות. ראש שני, ארבעים ואחד
אלף וחמש מאות. ראש שלישי,
חמשים ושלשה אלף וארבע
מאות. פרט לכל אלו הדרגות
האחרות שנפרדות בצדיהן, ואין
להן חשבון. כלן דרגות על
דרגות, פרט לכמה חילות של
שומרי חק שהם למטה, חצופים
ככלב, נושכים כחמור. אוי למי
שנמצא לפניהם, ודין שלהם בצד
רביעי.

הגלא רביעי, אד"ם, רפאל,
מערב. יחד אתו רפואה. בצד
שאדם נכלל, דין עליון עליו
מתרפא. זה (אחד) אוחז בקרני
השור, כשרוצה להכניסם לתהום
רבה, וכופת אותם שלא ישרף
העולם. לאחר זה שורה קול
דממה דקה, דין. (כאן) דבר
בחשאי, לא נשמע דבר הברה
כלל.

בצד זה שורה מי ששורה, עולה
מי שעולה, השמש מתכנס
להאיר למקום זה. בגלל זה
ותקעתם תרועה בצד דרום. אבל
כאן לא זה ולא זה. מדוע תרועה?
לכפות צד צפון, ולכן צד צפון
לאחור.

כא ראה, שתי חצוצרות, משום
שהם מצד שנים שאמרנו, ממזרח
ומדרום. הן עתידות לשבר דינים
ולכפותם. ועל זה הן מכסף.
ומשום זה, ובזים שמחתכם
ובמועדיכם וגו', ותקעתם
בחצוצרת. סתם, בין למעלה בין
למטה. אשריהם ישראל
שהקדוש ברוך הוא רוצה
בכבודם ונתן להם חלק עליון על
כל שאר העמים, והקדוש ברוך

הוא משתבח בתשבחותיהם. זהו שכתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

ויהי בנסע הארון ויאמר משה וגו'. רבי אלעזר אמר, פאן יש להסתפל, נ' שהיא (מנוורת) מחזרת לאחור, פאן בשני מקומות, למה? ואם תאמר נ' כפופה, הרי ידוע נ' כפופה נקבה. נ' פשוטה, פלל של זכר ונקבה. והרי בארנו במקום זה, ויהי בנסע הארון. למה חזר לאחור כף כמו זה?

בא ראה, נ' באשרי יושבי ביתך לא נאמרה, משום שהיא בגלות, והרי פרושה החברים, שכתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתוב למעלה? וארון ברית ה' נסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון שהיה נוסע הארון, נז"ן נוסעת עליו (עמוס), והרי השכינה יושבת על גבי הארון.

בא ראה חביבות הקדוש ברוך הוא לגבי ישראל, שהרי אף על גב שהם סוטים מדרך השר, הקדוש ברוך הוא לא רוצה לעזבם, ובכל זמן מחזיר פניו למולם, שאם לא כן, לא יעמדו בעולם.

בא ראה, הארון היה נוסע לפניו דרך שלשה ימים, נ' לא היה נפרדת מנו, ונוסעת עמו. ומתוך אהבת ישראל מחזיר פניו ומסתובב מלגבי הארון, כמו עפר האלים, כשהוא הולך, מחזיר פניו למקום שמשם יצא. ועל כן בנסע הארון, נז"ן מסובבת פנים למול ישראל, וכתפי הגוף לגבי הארון.

ועל כן, כשהארון היה נוסע, משה אמר קומה ה', לא תעזב אותם, החזר פנים אלינו, ואז נז"ן

ברוך הוא אשתבח בהו בתושבחותיהו, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

ויהי בנסע הארון ויאמר משה וגו'. (במדבר י) רבי אלעזר אמר, הכא אית לאסתפלא, נ' דאיהי (ס"א מנוורת) מחזרא לאחורא הכא בתרי דוכתי, אמאי. ואי תימא נ' כפופה, הא ידיעה נ' כפופה נוקבא. נ' פשוטה, פללא דדכר ונוקבא. והא אוקימנא באתר דא, ויהי בנסע הארון. אמאי אתהדר לבתר פגוונא דא ז.

הא חזי, נ באשרי יושבי ביתך לא אתמר, בגין דהיא בגלותא. והא אוקמוה חבריאי דכתיב, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתיב לעילא, וארון ברית יי נוסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון דהיה נטיל ארונא, נז"ן נטיל עליה (נ"א עמיה), והא שכנינתא על גבי ארונא יתיב.

הא חזי, חביבותא דקודשא בריך הוא לגבייהו דישראל, דהא אף על גב דאינון סטאן מארח מישר, קדשא בריך הוא לא בעי לשבקא לון, ובכל זמנא אהדר אנפוי לקבלייהו, דאי לאו הכי לא יקומון בעלמא. הא חזי, ארונא הוה נטל קמייהו ארם תלתא יומין, נ לא הוה מתפרש מגיה, ונטיל עמיה. ומגו רחימו דלהון דישראל, אהדר אנפוי ואסתחר מלגבי ארונא, כהאי איילא דעזלתא, כד איהו אזיל, אהדר אפוי לאתר דנפיק. ועל דא בנסע הארון, נז"ן אסחר אנפין לקבלייהו דישראל, וכתפי גופא לגבי ארונא. ועל דא כד ארונא הוה נטיל, משה אמר קומה יי, לא תשבוק לון, אהדר אנפך לגבן,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

המשכילים יודו בזהר הרקיע

ומצדיקי הרבים
ככובדים לעולם ועד

(דיאלוג)

עמותת "גן עדן התחתון" נתיסדה למען פדות השכינה הקדושה, ופועלת ללא מטרת רווח כלל ועיקר (מלכ"ר), אשר שמה לעצמה מטרה להפיץ את לימוד ספר הזוהר הקדוש והחדות חשיבותו בכל העולם, לקירוב הגאולה ולביטול גזירות קשות מעם ישראל. כהבטחת משה רבנו אליהו הנביא והרשב"י זע"א.

אחינו יקרים! אנא השתדלו לתרום ולסייע בכל יכולתכם.

כל תרומה, ואפילו הקטנה ביותר, מסייעת לכל עם ישראל להינצל מכל היסורים והבעיות ולזכות להגאולה השלימה בקרוב ברחמים!

3 דרכים לתרומה:

באמצעות כל סוגי כרטיסי האשראי בטלפון 0548-433385.

בהפקדה לבנק פאג": סניף 179 מספר חשבון 409-545643 קוד מוסד 47695.

בשליחת המחאה לפקודת "גן עדן התחתון" (למוטב בלבד) רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק א	פרק ב	פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז	פרק ח	פרק ט	פרק י
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק יא	פרק יב	פרק יג	פרק יד	פרק טו	פרק טז	פרק יז	פרק יח	פרק יט	פרק כ
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק כא	פרק כב	פרק כג	פרק כד	פרק כה	פרק כו	פרק כז	פרק כח	פרק כט	פרק ל
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק לא	פרק לב	פרק לג	פרק לד	פרק לה	פרק לו	פרק לז	פרק לח	פרק לט	פרק לך
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק מא	פרק מב	פרק מג	פרק מד	פרק מה	פרק מו	פרק מז	פרק מח	פרק מט	פרק מך
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק נא	פרק נב	פרק נג	פרק נד	פרק נה	פרק נו	פרק נז	פרק נח	פרק נט	פרק נך
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק סא	פרק סב	פרק סג	פרק סד	פרק סה	פרק סו	פרק סז	פרק סח	פרק סט	פרק סך
אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר	אורחות הזוהר
פרק סא	פרק סב	פרק סג	פרק סד	פרק סה	פרק סו	פרק סז	פרק סח	פרק סט	פרק סך

מפעל הזוהר העולמי
שע"י עמותת "גן עדן תחתון"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טלפון 054-8436784
פקס: 02-995-1300

